

RAFAL JOSSE' KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

43-100 Tychy ul. Baziowa 24

email: rafal.josse@kancelaria-prawna.tychy.pl

ING BŚ 24 1050 1399 1000 0092 0537 0365

NIP 6461097182

tel. 501 496 198

Tychy dnia 2021.01.20.

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący:

M J

Sygn. Akt SK 47 / 20

Pismo procesowe skarżącego.

W imieniu skarżącego, w odpowiedzi na pismo Sejmu RP z dnia 17 grudnia 2002 r. skarżący podtrzymuje skargę a nadto podnosi iż stanowisko Sejmu nie jest trafne.

Skarżący podnosi iż istotnie zaskarżone normy prawne zostały użyte w toku postępowania przed NSA w Warszawie pod Sygn. Akt w Postanowieniu z dnia marca 2019 r. Przedmiotowe postanowienie nie skutkowało jednak wprost naruszeniem praw skarżącego w chwili wydania tego postanowienia. Istota zarzutu skarżącego nie dotyczy bowiem faktu i podstaw prawnych wydania postanowienia z dnia marca 2019 .

Sytuację prawną skarżącego i naruszenie praw chronionych konstytucyjnie kreowało dopiero wydanie w dniu czerwca 2019 r. wyroku Sygn. Akt przez Naczelny Sad Administracyjny skarżącego w składzie z udziałem sędziego delegowanego.

Dopiero wydany wyrok wydany w składzie z udziałem osoby delegowanej powodował ziszczenie się przesłanki określonej w Art. 79 ust. 1 Konstytucji tj. wydanie ostatecznego orzeczenia o prawach i wolnościach skarżącego. Dopiero bowiem ten wyrok, a nie postanowienie z dnia marca 2019 r. miał cechy ostateczności w rozumieniu Art. 79 ust. 1 Konstytucji. Doi chwili wydania przedmiotowego wyroku skład Sądu mógł ulec zmianie z powodów faktycznych lub procesowych i w takiej hipotetycznej sytuacji wydanie postanowienia z dnia marca 2019 r. nie miałyby znaczenia w sprawie.

Ostateczne orzeczenie w sprawie w postaci Wyroku z dnia czerwca 2019 r. wydanego przez NSA w Warszawie pod Sygn. Akt doręczono skarżącemu listem poleconym w dniu 23 września 2018 r. co skutkuje uznaniem, że skargę wniesiono w terminie.

Zauważyć także należy iż przez pryzmat podstaw skargi konstytucyjnej wskazanych w Art. 79 ust. 1 Konstytucji bez znaczenia pozostaje okoliczność czy zjawisko delegowania jest mechanizmem powszechnym, czy jednostkowym. Trybunał Konstytucyjny nie jest bowiem sądem faktu, ale sądem prawa. Oznacza to iż oceniając zaskarżony mechanizm prawa procesowego Trybunał Konstytucyjny nie ocenia skali zjawiska ale normę prawną i jej zgodność z ustawą zasadniczą.

Dlatego też bez znaczenia dla sprawy pozostają takie okoliczności powoływane przez Sejm RP jak liczba sędziów delegowanych, zwyczaje i praktyki w tym zakresie czy inne formy semantyczne różnorodnie określające fakt naruszenia nominacji dokonanej przez Prezydenta RP.

Podkreślić należy, iż skarżący nie neguje potrzeby istnienia rozwiązań logistycznych usprawniających pracę Sądu w tym mechanizmie delegowania. Rzecz w tym, że mechanizm ten musi być tworzony z poszanowaniem zasad konstytucyjnych i uprawnień Prezydenta RP. Ustawodawca tworząc więc różne mechanizmy delegowania Sędziów wg. potrzeb bieżących wymiaru sprawiedliwości musi uwzględnić fakt iż określenie siedziby i obszaru właściwości Sędziego (nawet tymczasowo) może dokonać wyłącznie Prezydent RP. Normy ustawowe regulujące mechanizm delegowania muszą po prostu uwzględniać ten wymóg konstytucyjny.

W tym stanie rzeczy skarżący podtrzymuje skargę w całości.

10820
Rafel